

[Mimi Jakobsen]

her skulle prøve at finde frem til nogle rammer. Det er det, som hr. Bilgrav-Nielsen lidt kritisk kaldte at starte med facit og så begynde at arbejde sig ned fra det. Jeg tror nu ikke, metoden er så dårlig endda; det er jo bl. a. den, man i meget høj grad anvender i det kommunale, hvor man starter med at fastlægge en skatteudskrivning for de næste par år – den holder sandsynligvis ikke alligevel, men man har i hvert fald en målsætning – og så prøver man at arbejde ud fra den.

Jeg må nok erklære mig enig med finansministeren i, at det kan være svært at medtage de lovbundne udgifter for så lang en periode. Det er klart, at det ville være ønskværdigt, men det ville kræve, at man havde et næsten fuldt overblik over, hvad der skulle komme af lovinitiativer inden for en længere periode. Bevares, vi har som oftest i en regerings åbningstale en gang om året et vist katalog og en vis idé om, hvor vi skal hen, men ligefrem at skulle have det ind i budgetteringsrammer for 2-3 år tror jeg nok ville medføre betydelige vanskeligheder.

Til gengæld må jeg sige, at jeg nok ikke er så enig i, at dette med ændringsforslag ikke er noget problem, for dem kan man jo bare stille. Ja, det kan man selvfølgelig, og det gør vi jo sandelig også efter noder alle sammen. Til gengæld sker der de forfærdeligste ting, hvis man går hen og får sådan et ændringsforslag vedtaget. Jeg kan i hvert fald huske for et par år siden, da CD pludselig befandt sig i den situation, at vi faktisk fik et ændringsforslag vedtaget med 30 mill. kr. ekstra til åndssvageforsorgen, tror jeg det var, og det tror jeg nok afbrød tingets forhandlinger her en hel eftermiddag; alting simpelt hen vendte sig til kaos, fordi det virkelig var lykkes nogen at få et ændringsforslag vedtaget. Det fortæller lidt om, hvor svært det faktisk er at få ændret noget. Igen havde jeg så ikke på det tidspunkt siddet som medlem af finansudvalget og kan derfor selvfølgelig ikke udtale mig med tilstrækkelig kompetence om, hvorvidt det havde været muligt at få det ordnet tidligere.

Venstre vil gerne spare mindst 11 pct. på statens udgifter frem til 1983. CD vil også spare, men vi har ikke været de store helte til det i flere år. Vi må nok erkende, at inden for det sidste års tid er situationen strammet så meget til, at også vi må med i sparebanerne rundt omkring. Vi er parat til at lægge

mandater til besparelser. Om det skal være 11 pct., har jeg nok mine tvivl om, men i hvert fald mener også vi, at den andel, som det offentlige udgifter udgør af bruttonationalproduktet, må vi forsøge at bringe ned, og derfor kan man også regne med, at vi gerne vil være med til at vedtage også de upopulære ting. Det er jo vældig populært at tale om offentlige besparelser, indtil man begynder at specificere dem ud og folk begynder at finde ud af, hvad det betyder for dem selv; så er det knap så populært længere.

Jeg vil ikke gå i detaljer – det er tiden heller ikke til – med venstres besparelsesforslag og merudgiftsforslag. Vi er selvfølgelig enige i en hel del ting, det gælder forsvaret, det gælder bestræbelserne for at få nogle mere gunstige betingelser for de unge mennesker, som meget gerne skulle i arbejde i stedet for at modtage projektstøttebetaling på 48 kr. i timen, og alt det andet, som vi har diskuteret tidligere. Det kan vi ikke gå i detaljer med nu, men jeg synes, at venstre her har fremlagt nogle ideer, som vi i allerhøjeste grad kan bruge i denne situation, og som det måske netop er klogt ikke at lægge sig alt for fast på.

Wilhelm (VS):

Om den proceduremæssige side af forslaget, altså det at komme med beslutningsforslag om budgetteringsrammer, kan jeg kun sige det samme som om fremskridtspartiets forslag: når hverken socialdemokratiske regeringer, venstre-regeringer eller SV-regeringer i seneste mange år har respekteret 4 måneders fristen reelt, ser jeg ikke nogen som helst grund til at tro, at der skulle blive realiteter i påbud af denne slags. Mere vil jeg ikke sige om det.

Det interessante i venstres forslag er naturligvis det politiske indhold, og det er ikke mindst interessant i netop disse dage, hvor regeringen lægger op til noget tilsvarende og – angiveligt i hvert fald – spekulerer for alvor i at lave noget sammen med venstre og konservative på dette felt. Hvad angår det politiske indhold synes jeg nok, det er bemærkelsesværdigt, at disse meget, meget betydelige nedskæringer falder fuldstændig krystalklart på undervisning, på børnetilskud, på børneinstitutioner, på sygedagpenge, på boligområdet, på sundhedsområdet, på det kul-